

[Justitsministeren]

Jeg vil gerne samtidig understrege, at man, som jeg også har oplyst det i mit tidligere svar, på de enkelte fængsler gør, hvad man kan, for at bekæmpe indsmuglingen, og hvad deraf følger. Det, der foretages på de enkelte fængsler, følges løbende i direktoratet for kriminalforsorgen, og jeg kan nævne, at dette emne på ny er sat på dagsordenen ved et møde, som direktoratet skal have den 8. marts 1979 med anstaltslederne.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, og jeg forstår, at man ser på det med den alvor, som er nødvendig i disse sager. Jeg ved da godt, at vi allerede i november måned diskuterede dette og fik at vide, at der skulle nedsættes et udvalg, og vi forstår, at udvalget arbejder med denne sag.

Nu er det jo meget vanskelige forhold, ikke blot for medarbejderne og de indsatte, men det er også særdeles alvorligt for de pårørende, som oven i den byrde at have kriminelle pårørende, der er indsat, skal gå med den uro, at et rask familiemedlem måske kan blive smittet af en narkoman. Desuden er der i de sidste dage kommet oplysninger frem om, at der endda er sket et dødsfald.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der er sat en frist for dette udvalg til at afslutte arbejdet, således at vi kan se frem til, at man finder en løsning.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg er enig med fru Annelise Gotfredsen i, at dette er et alvorligt emne. Det er en ting, vi ser på med dyb alvor, men jeg tror, at vi må se i øjnene, at virkelig effektive foranstaltninger må man have en vis tid til at vurdere. Det er derfor, vi har nedsat dette udvalg, hvor, som jeg også før har sagt det, også personalets repræsentanter er med.

Jeg oplyste før, at det regnede med at komme med en redegørelse inden udgangen af indeværende år, men at man har mulighed for at komme med forslag under udvalgsarbejdet. Vi følger det nøje i ministeriet, men jeg vil nødig give løfter, som jeg i givet fald ikke kan holde. Vi må give en vis tid til at behandle dette meget vanskelige problem. Men jeg vil igen understrege, at det ikke betyder, at man i mellemtiden lader stå til. Fra

anstaltsledernes side forsøger man at gøre, hvad der er muligt, i hverdagen.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg forstår, at det er vanskeligt at finde en god løsning på dette alvorlige problem, og jeg forstår, at kontrollen i sig selv er vanskelig. Jeg mener at vide, at anklagemyndigheden ønsker øget visitation af besøgende, og jeg vil godt indrømme, at man herved indskrænker den liberalisering, som vi jo i det store og hele finder er en udmærket ting. Men jeg mener også, at det er på tide, at kriminalforsorgen indrømmer, at det måske har været mindre heldigt at udstrække denne liberalisering til at omfatte alle indsatte.

Jeg synes, det er for alvorligt til, at vi bare afventer, at dette udvalg færdiggør sine undersøgelser. Jeg vil derfor spørge, om ikke de nye oplysninger, der er kommet frem, fører til, at ministeren vil ændre sin indstilling om kun at afvente og ikke at foretage sig noget i den mellemliggende periode. Kunne man ikke midlertidigt, indtil udvalget har tilendebragt undersøgelserne, påbegynde den adskillelse af narkomaner fra ikke-stofbrugere, som adskillige sagkyndige har udtalt ville være ønskværdig?

Erlendsson (FP):

Det er ejendommeligt at konstatere, at hver gang det drejer sig om folk, der har forbrudt sig imod samfundet, så har man en overdreven finfølelse med hensyn til den kontrol og de straffeforanstaltninger, man vil indføre over for dem. Vi står her over for det allerstørste kriminelle problem i dag, nemlig den store kriminalitet, som direkte og indirekte har sin rod i narkomisbrug, og så skal man nedsætte kommissioner, der skal overveje meget længe, før man kan finde ud af blot så meget som at skærpe visitationen af de besøgende og naturligvis af de indsatte.

Den mest rimelige måde at angribe dette problem på var at sige, at når vi straffer folk, der er ledt ud i forbrydelse på grund af narkomisbrug, så burde vi samtidig bruge det som anledning til at få dem ud af deres misbrug. Vi burde derfor ikke sætte narkomisbrugere og kriminelle med anden baggrund sammen og tillade, at de bevæger sig frit imellem hinanden, sådan at de syge eller de, som er interesseret i narkokriminalitet, har